

Ignác Eisenstädter S. de Buziaș

(10 martie 1830, Nagybecskerek, Imperiul Habsburgic, azi Zrenjanin, Serbia – 6 aprilie 1893, Temesvár, Monarhia Austro-Ungară)

Industriaș, om de afaceri și mecena. Președintele Comunității Evreilor din Cetate

Monumentul funerar din Cimitirul Evreilor Timisoara

Tânăr negustor, Ignacz Eisenstädter a participat în Revoluția din 1948-1949, fiind avansat sergent-major, locotenent, în cele din urmă locotenent-major. În 1854, se mută la Timișoara, unde unchiul său conduce o afacere. În 1855, ajunge în fruntea întreprinderii de comerț angro Eisenstädter, iar în 1863 este ales vice-președinte al Camerei de Comerț și Industrie din Timișoara. Devine director al filialei din Timișoara a Băncii Naționale a Austriei. În 1865, devine membru în corpul de reprezentanți ai orașului liber crăiesc Timișoara. În 1866, în calitate de fost locotenent major, este ales membru al Societății de Ajutorare a Honvezilor din Comitatul Timiș. De numele lui se leagă construirea căii ferate Timișoara-Orșova, ca și înființarea a numeroase întreprinderi și mori mecanice. Contribuie la construirea Teatrului Franz Joseph din Timișoara prin cumpărarea a unui mare număr de acțiuni. Sprijină apariția publicației *Temesi Lapok*, fondată în 1872.

În 1872, a primit de la rege titlul nobiliar maghiar *Buziási* (de Buziaș).

În 1868, reprezintă evreimea din Ungaria de Sud la Congresul comunităților evreiești care are loc în Budapesta. A contribuit în mare măsură la construirea Sinagogii din Cetate, inaugurată în 1863 și re-inaugurată în 1872 în prezența Împăratului Franz Joseph. Numele său apare pe placa de marmură din sinagogă care consemnează acest eveniment. Din 1870 ocupă funcția de președinte al comunității evreiești din Cetate, precum și al Chevra Kadișa, comisia care se ocupa de administrarea cimitirului.

A fost președinte al circumscripției evreiești nr. 23, care cuprindea evreii din comitatele Timiș, Arad și Caraș-Severin. A fost președinte al Societății Lloyd, de la fondarea ei, timp de 28 de ani, iar din 1876, președintele Camerei de Comerț și Industrie din Timișoara.

A participat activ la fondarea Societății de Răspândire a Limbii Maghiare, a Societății Maghiare de Susținere a Teatrului, precum și a școlii de meserii din Timișoara.

S-a distins prin activități caritative și de mecenat. La înhumarea sa au luat parte 10.000 de persoane din Timișoara și din împrejurimi, reprezentând toate naționalitățile ce conviețuiau în Banat. A fost una din cele mai importante personalități din viața economică și socială din Timișoara, în a doua jumătate a sec. al XIX-lea.

Articolul este preluat aproape integral din Szekernyés János, *A magyarság emlékjelei a Bánságban/Semne evocatoare ale maghiarimii în Banat/Evidence of Hungarian Presence in the Banat*, Temesvár, 2013